

І шани, і довір'я гідний,  
Над блиском рейкових рівнин  
Встає мій край металургійний,  
Високовольтний  
дніпровий.  
Жаркі любов і хист у нього,  
Бо до вогню він здавна звик.  
У кожній рисі горнового  
Читаю смагле:  
степовик.  
Усе тут так переплелось,  
Що силоміць не розірвать.  
Руда  
з вугіллям,  
сталь  
з колоссям,  
Краса з любов'ю, з братом брат.  
Звідкіль його вогниста врода,  
З яких джерел його можуть,  
Що кришить  
скель  
грімку породу,  
Що засіває зерном ґрунт?  
Із трудівничого завзяття,  
Із дружніх рук,  
з духовних надр  
Та врода, те могуття взяті  
І віддані  
навіки  
нам.

---

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.